

180:e gruppen anlände den 12 februari 1944 från Runö

Lidingö den 11/4 1944

På edert uppdrag angående skrivelse skall jag berätta och lämna eder upplysningar från vår resa.

Den 11/2 1944 klockan 12.15 åkte vi ut från Runö. Vinden var ostnordost. Vädret var vackert och sjön var lugn i Rigaviken.

När vi hade 3½ timma åkt ut mitt i mellan Domesnäs och Säre så träffade två tyska lastångare oss som troligen kom ut från Riga och vi fruktade mycket för dem, att de skulle uppbringa oss, så vi var tvungna att ta en annan kurs för dem. Den sista av ångarna åkte nära oss, men då de såg att vi hade annan kurs lämnade den oss i fred. Om vi om vi inte hade tagit en annan kurs, skulle vi var uppbringade av dem.

Vi voro därför tvungna att åka en timma med kurs Nordväst mitt i Ösel för ångarna. När den sista ångaren lämnade oss så fick vi lägga kursen igen till väster på Gotland.

När vi hade åkt till klockan 3 på natten så börja det storma, några flygmaskiner hörde vi också och vi fruktade lite. Men vi fick lugnt fortsätta vår resa fram. I daggryningen var allt lugnt men stormen tilltogo med hastighet så vi fick mycket vatten över oss och på oss. Emellanåt fick vi ösa med hinken ur båten men det var då nära gotländska kusten, så vi hade gott hopp att vi skulle komma med livet ändå till Sverige. Klockan 14.20 landar vi i Slite på Gotland. Då var vi fram till det efterlängtrade målet till Sverige med våra två båtar som vi åkte ut på samma gång från Runö ända till Gotland och i dessa båtar voro följande personer: Arvid

Swahn, Julius Wapper, Sjenny Wapper, Gottfrid Falk, Dorotea Falk, Robert Falk, Olof Falk. Dessa personen var på vår båt tillsammans.

På den andra båten var följande personer, Matts Fagerlund, Magdalena Fagerlund, Gunhild Fagerlund, Hedvig Wikstrand, August Wikstrand.

När vi kommit i land blev vi väl omhändertagna av svenska militären. Vi var alla genomblöta våta och dom förde oss in på ett rum och gav oss varmt kaffe och det kändes hemskt gott för de frusna kropparna. Så fick vi genast ta oss torra kläder och sedan hade de svenska myndigheterna skickat bud till landsfiskalen i Slitedistriktet och så hade han genast skicka två bilar för att hämta oss att bli undersökta av doktor.. När allt var färdigt med doktorn fick vi mat och sen fick vi ett rum. Karlarna och kvinnorna fick då plats på hotell. Där delade landsfiskalen filter och lakan ut till oss på våra sängar och sen fick vi lägga oss efter denna besvärliga färd. Vi fruktade alla för ryssarna och så allra mest att vi skulle bli mobiliserade. Vi estlandssvenskar vi hade nog fått smaka och pröva på mycket som inte mången svensk har, men vi få ändå leva i lugn och ro.

Med många hjärtliga hälsningar

Högaktningsfullt A. Swahn